

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Strona pozwana: Air France

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Pontevedra — Wykładnia art. 2 lit. l), art. 8, 9 i 12 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Pojęcie odwołania lotu — Usterki techniczne — Pojęcie dalszego odszkodowania — Uprawnienie do odszkodowania na mocy przepisów krajowych

Sentencja

- 1) Pojęcie odwołania (lotu) określone w art. 2 lit. l) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania krajowego dotyczy ono nie tylko sytuacji, gdy odłot danego samolotu wcale nie następuje, ale obejmuje również przypadek, w którym ten samolot wprawdzie wystartował, ale następnie z jakichkolwiek względów był zmuszony zawrócić na lotnisko wylotu, a jego pasażerowie zostali przeniesieni na inne loty.
- 2) Pojęcie dalszego odszkodowania, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia nr 261/2004, należy interpretować w ten sposób, że pozwala sądowi krajowemu zasądzić, na warunkach przewidzianych w konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego lub w prawie krajowym, odszkodowanie z tytułu poniesionej szkody, w tym krzywdy, w związku z niewykonaniem umowy przewozu lotniczego. Pojęcie dalszego odszkodowania nie może natomiast służyć sądowi krajowemu za podstawę prawną nakazania przewoźnikowi lotniczemu zwrotu na rzecz pasażerów, których lot był opóźniony lub odwołany, wydatków, jakie musieli oni ponieść w związku z uchybieniem przez tego przewoźnika lotniczego obowiązkom zapewnienia pomocy i opieki, które na nim ciążyą na mocy art. 8 i 9 wspomnianego rozporządzenia.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Prism Investments BV przeciwko J.A. van der Meerowi, działającemu jako syndyk masy upadłości Arilco Holland BV

(Sprawa C-139/10) ⁽¹⁾

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Stwierdzenie wykonalności — Podstawy odmowy — Wykonanie w państwie pochodzenia orzeczenia będącego przedmiotem wniosku o stwierdzenie wykonalności)

(2011/C 355/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prism Investments BV

Strona pozwana: J.A. van der Meer, działający jako syndyk masy upadłości Arilco Holland BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 34, 35, 43, 44 i 45 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Podstawy odmowy — Wyczerpujące wyliczenie — Wykonanie obowiązku wynikającego z orzeczenia krajowego będącego przedmiotem wniosku o stwierdzenie wykonalności

Sentencja

Artykuł 45 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby sąd rozpatrujący skargę przewidzianą w art. 43 lub 44 rzeczono rozporządzenia odmówił stwierdzenia wykonalności orzeczenia lub je uchylił z innej przyczyny niż wskazane w jego art. 34 i 35, takiej jak wykonanie tego orzeczenia w państwie członkowskim pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010.